

ΕΛΕΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ "Η ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ

Βιβλιοθήκη
Γενρ. Β. Νικολάκοπουλου - Α. Α. Νέως
Διδασ. Δημοσιονομίας & Αγρονομίας, Καδ. Παιδ.
Αυγ. 1949 24-7-1949

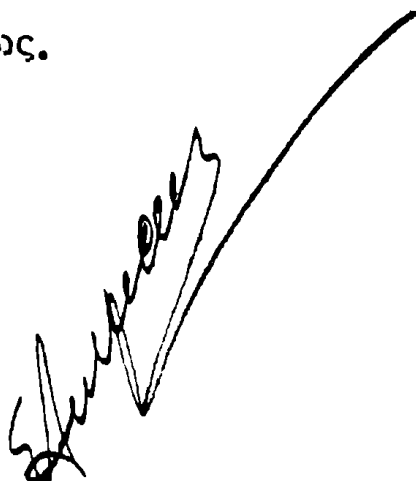
Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΕΘΝΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ 1939

Κάθε γνήσιον αντίτυπον φέρει τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως.

A handwritten signature in Greek, which appears to be 'Σταυρούλης', followed by a long, sweeping diagonal line that extends from the bottom left towards the top right of the page.

ΣΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ 12^{ΟΝ}

Μέσα σ' ἀνθῶνα Ἐθνικὸν
Σ' ἀνθῶνα μυρωδάτο
ἕνα λουλοῦδι ἔθαλλε
μὲ Δόξα ὅλο γεμᾶτο
Εἶχε καὶ ἕνα ὄνομα
"Ὄνομα «Ἐθνικὸς Κρίνος»
γιὰ νὰ θυμίσῃ σ' ὅλους μας
τ' Ὄνομα «Κωνσταντῖνος».

Μιὰ μέρα κεῖ ποὺ ἔθαλλε
«ὁ Ἐθνικὸς ὁ Κρίνος»
καὶ σκόρπιζε τὴν εὐωδιά
στὸ Ἑλληνικὸ τὸ Σμῆνος,
ἔξαφνικὰ ἐπέρασε
μιὰ βαρειά βαρειά σκιά
καὶ μάρανε τὰ φύλλα του
ποὺ ἦσαν τὸσον θαλλερὰ

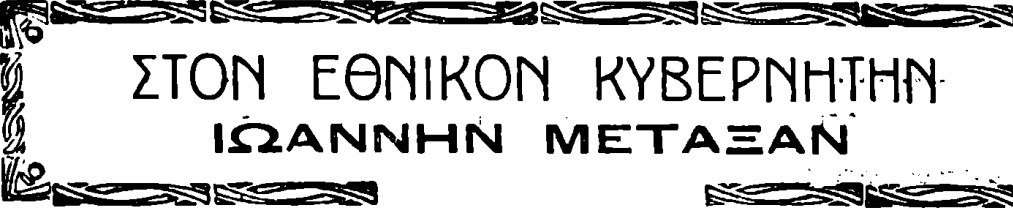
Τρέχει ἡ Μάνα ἡ Τρανὴ
τὸν «Κρίνον» ἀγκαλιάζει
τὰ φύλλα του τὴ ρίζα του
μὲ προσοχὴ κοιτάζει
καὶ μὲ λαχτάρια στὴν καρδιά
μὲ τὴν χαρὰ καὶ λύπη
λέγει στὸν «Κρίνον» τὸν γυρτὸν
ποὺ ἡ Δόξα του δὲ λείπει

«Κρῖνε» παιδί μου Βασιληά
«Κρῖνε» χαρά τοῦ Ἕθνους
τὰ φύλλα Σου κι' ἄν μαράθηκαν
ἡ ρίζα Σου ὅχι ὅμως
μένει γερὴ ἀκλόνητη
μέσα στὴν γῆ βαθειά
γιὰ νὰ γεννᾷ αἰώνια
βλαστάρια ἀνθηρά.

Βλαστάρια ποὺ θὰ ξαπλωθοῦν
στὸ Ἑλληνικὸ τὸ χῶμα
ποὺ θὰ τὰ βλέπη ὁ Ἑλληνισμὸς
καὶ θὰ θυμᾷτ' αἰώνια
Ἑσένα ναὶ! Πατέρα μας
Ἑσένα «Κωνσταντῖνε»
ποὺ ἦσαν χαρά τοῦ Ἕθνους μας
ᾠ! «Ἐθνικέ μας Κρῖνε».

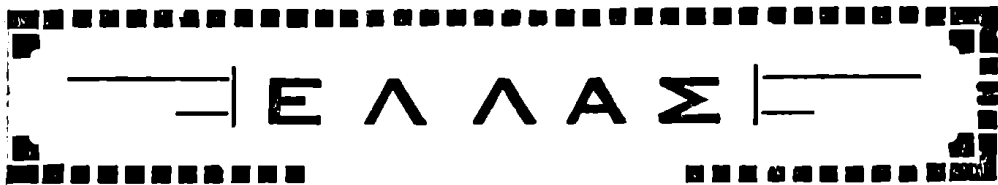
ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΜΕΤΑΞΑΝ

Σᾶν τούρανου τὸ φωτεινὸ τ' ἀστέρι
ποῦ κεῖται κεῖ ψηλὰ στὸν Οὐρανὸ
κι' ἀστραφτερεῖ ρίχνει παντοῦ τὴ λάμψι
γιὰ νὰ φωτίσῃ τὸν πλούσιο καὶ τὸν πτωχὸ
Ἕτοι καὶ Σὺ Μεγάλε Κυβερνήτα
Σᾶν τὸ ἀστέρι ἐκεῖνο τὸ φωτεινὸ
ἀνέτειλλες στὰς τέσσαρας Αὐγούστου
καὶ φώτισες μὲ φῶς Ἀληθινὸ
ὅλον μας τὸν Ἑλληνικὸ Λαό.
Λαὸ ποῦ καρτεροῦσε τόσα χρῶνιά
νὰ ἰδῇ τὴν εὐτυχία τὴν χαρὰ
νὰ ἰδῇ τὴν Μάνα μας ἀγκαλιασμένη
μὲ τὰ Ἐθνικά της τὰ ζηλευτὰ παιδιὰ.

Ναί! Ἐθνικὲ Μεγάλε Κυβερνήτά!
Ναί Ἰνδαλμα τοῦ Ἕθνους καὶ χαρὰ
πρὸ Σὲ φωνὴν εὐγνωμοσύνης
ὕψωνουν τῆς Ἑλλάδος τὰ Παιδιὰ
Κι' ὅλα μιὰ χάρι ἀπὸ Σὲ ζητοῦμε
ἰσόβια Σὺ νὰ μᾶς Κυβερνᾷς
καὶ τὴν Ἑλλάδα μας Σὺ νὰ τὴν σώσης
ἀπὸ τὰς διαμάχας τὰς ταπεινάς
Ζῆθι εἰς αἰῶνας Σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος
Ζῆθι εἰς αἰῶνας τρανοῦς καὶ Κλεινοῦς
«Τετάρτη Αὐγούστου» μέρα Ἀγία
θᾶναι γραμμένη καὶ εἰς τοὺς Οὐρανούς.

Ἑλλάς! ὄνομα ὑψηλὸν καὶ θεῖον
Ἑλλάς! ἀστέρι φωτεινὸ τοῦ Οὐρανοῦ
Ποὺ φώτισες τὴ γῆ τὴν Οἰκουμένη
καὶ ἀνεφάνη ἡ Δόξα Σου παντοῦ

Ἑλλάς! πηγὴ Δόξης καὶ τοῦ Μεγαλείου
Ἑλλάς! Διδάσκαλος Σοφίας καὶ Ἀρετῆς
ποὺ γέννησες τοὺ Ἥρωας ἐκείνους
τῆς παλαιᾶς ἐκείνης ἐποχῆς.

Γίνε Ἑλλάς! Διδάσκαλος καὶ πάλιν
Αὐτῆς τῆς Νέας Γενεᾶς
Καὶ τότε θᾶναι ἄξια νὰ φέρῃ
Αὐτὸ τὸ ὄνομα Ἑλλάς.

ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Ποιοὶ εἶσθε Σεῖς ποὺ ἔρχεσθε μὲ τόση περιφάνεια;
ποὺ μοιάζετε σᾶν ἔφηβοι τῆς Σπάρτης τὰ παιδιά
Κι' ὅλα στὰ χέρια σας σφιχτὰ γιὰ σύμβολο κρατᾶτ
τὴν δύναμι τοῦ Ἑθνους μας Σημαία Ἑλληνικιά;

Ποιοὶ εἶσθε Σεῖς ποὺ δώσατε τὸν ἱερὸ τὸ ὄρκο
μπρὸς στὸ Μεγάλο Βασιλῆα καὶ μπρὸς στὸ Κυβερνήτη
πὼς θᾶσθε ἀκοίμητοι φρουροὶ τῆς Ἱερᾶς Σημαίας
καὶ τῆς Μεγάλης Ἑθνικῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας;

Ποιοὶ εἶσθε Σεῖς ποὺ τρέχουνε γιὰ νὰ σᾶς καμαρώσου
τ' ἀτρόμητα τὰ στήθη Σας καὶ τ' ἀτσαλένια μπράτσα
ποὺ μὲ αὐτὰ καμιά φορὰ ἐνδόξως θ' ἀντιδράσῃ
Ἐκεῖ ψηλὰ, ψηλὰ ἐκεῖ στὰ Ἑθνικὰ τὰ κάστρα;

Εἶσθε ἡ Νέα Γενεὰ οἱ πρωτοπόροι ἐκεῖνοι
π' ἀνοίγετε κι' ἀνοίγεται θεμέλια γερὰ
γιὰ νὰ οἰκοδομήσῃτε μιὰ καινούργια Ἑλλάδα
μαζὺ μὲ τὸν Σωτῆρα μας τὸν Γιάννη Μεταξᾶ.

Ναὶ Ἑθνικὴ Νεότης μας, Ναὶ καύχημα τοῦ Γένους
Ἡ Δόξα τῆς Ἑλλάδος μας τριγύρω Σας πετᾷ
Καὶ μὲ στεφάνια ἀμάραντα ἐσᾶς θὰ στεφανώνῃ
γιατὶ ἀκολουθήσατε τὴν Δόξα τὴν Παλιὰ.

Τὴν Δόξα ποὺ ἐλάμπρυναν οἱ Πρόγονοι Ἐκεῖνοι
Τὴν Δόξα ποὺ ἐτράνωσαν οἱ ἄνδρες οἱ Τρανοὶ
Καὶ τώρα σεῖς κρατῆστε τὴν σφιχτὰ στὴν ἀγκαλιά Σας
νὰ δείξητε ποιά εἶναι «Γενεὰ Ἑλληνική.»

Ἀνάστασι! φι
Ἀνάστασι! γιορτά
Κι' ἐκκλησίες φ
καὶ τοὺς πιστοὺς Χ

Μὸν μιὰ μεγά
εἶναι κλεισμένη κα
Ποιόν; Τὸν γι
τόν γυιὸ τοῦ Βασ
Γιατὶ σ' Αὐτὸν

Τρέξε Μεγάλη
καὶ στήν χώρα τῷ
Τὸ Παλάτι Σ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ

Τὸ ὄνειρο τοῦ "Ελληνοῦ
αἰώνιο θὰ μένη
νὰ βλέπη τὴν Ἑλλάδα μας
Τρανὴ καὶ Δοξασμένη

Τρανὴ καὶ ὑπερήφανη
τὴν θέλουν τὰ παιδιά της
γιατὶ καὶ ὑπερήφανο
εἶναι καὶ τὸ ὄνομά της

Τὴν θέλουν δάφνας νὰ πατᾶ
Σὲ δάφνας νὰ κοιμᾶται
Μένα γλυκὸ χαμόγελο
τὰ πρῶτα νὰ θυμᾶται

Πῶς ἦτανε ἀδύνατη
μικρὴ καὶ σκλαβωμένη
ἀλλ' ἦταν ὑπερήφανη
γιατὶ ἦταν Δοξασμένη

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΛΛΑΔΑ

Ἑλλάς ὠραῖα μας Πατρίδα
καὶ πολυδοξασμένη
γιατὶ στὸν κάθε Ἕλληνα
γιατ' εἶσαι ἀγαπημένη;

Ο

Γιατὶ γιὰ σένα χάνεται
Νεότης ζηλευμένη
Καὶ στὸ πλευρό Σου στέκεται
μὲ ὄπλα φορτωμένη;

Ο

Γιατὶ τὸ ὄνομα Ἑλλάς!
Ποὺ εἶναι ἡ Πατρίς μας
εἶναι ἀστέρι φωτεινό
ποὺ φώτισε τὴ γῆ μας

Ο

Γιὰ νὰ φανοῦν τὰ κάλη της
τ' ἀρχαῖα της μνημεῖα
ποὺ μᾶς μιλοῦν περήφανα
τ' ἀρχαῖα μεγαλεῖα

Ο

Ποὺ ὅλος ὁ κόσμος τὰ θωρεῖ
καὶ τὰ ἀποθεώνει
Καὶ ἡ ματιὰ τοῦ Ἕλληνος
τώρα τὰ καμαρώνει

Ο

Γιαυτὸ καὶ μεῖς ἀπὸ καρδιὰ
Ἑλλάδα θὰ ἀγαποῦμαι
Κι' ὅλοι μεγάλοι καὶ μικροὶ
Ἑλλάδα θὰ τιμοῦμαι.

Τιμημένοι νεκροὶ κοιμηθῆτε
στοὺς Ἁγίους σας τάφου ἐδῶ
Κι' ἡ ψυχὴ Σας τριγύρω μας τρέχει
νὰ μᾶς πῇ ἓνα πόθο κρυφὸ

—ο—

Πῶς ἡ λαχτάρα Σας ἦταν μεγάλη
Τὴν Ἑλλάδα νὰ δῆτε τρανὴ
Δοξασμένη αὐτὴν νὰ χαρῆτε
ποὺ τρανώσατε σεῖς μὲ ζωή.

—ο—

Τιμημένοι νεκροὶ κοιμηθῆτε
Τῶνομά Σας αἰώνια θὰ ζῇ
Καὶ δεχθῆτε αὐτὰ τὰ στεφάνια
ποὺ σᾶς φέρνει ἡ Πατρίς μὲ Τιμή.

ΣΤΗΝ 25Η ΜΑΡΤΙΟΥ

“Αγια ήμέρα ξημερώνει
σηκωθείτε νέοι, γέροικαί παιδιά,
τὴν χαρμόσουν ἡμέρα
ἐορτάστε μὲ χαρά.

= || =

Φτερουγίστε μὲ τὴν σκέψι
εἰς τὰ μακρυὰ ἐκεῖ
ὅπου πρὸ αἰώνων χύθη
αἷμα θεῖον ἐν τιμῇ

= || =

Αἷμα ποὺ στὸ “Αγιο χῶμα
φύτρωσε ἀειθαλές
δένδρον τῆς ἐλευθερίας
γιὰ τὲς νέες γενεές.

= || =

Γιὰ νὰ δρέψουν τὸν καρπὸ τοῦ
ποὺ τὸν λέν «Ἐλευθεργιά»
καὶ τὴν Μάνα τὴν Ἑλλάδα
ν’ ἀγαπήσουν μὲ καρδιά

= || =

Νῦ ἀγαπήσουν, νὰ τιμήσουν
ὅπως τίμησαν Αὐτοὶ
Ἡρώες τοῦ Εἰκοσιένα
στῆς σκλαβιάς τὴν ἐποχή.

= || =

Σηκωθείτε Παλληκάρια
τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά
Δόξα καὶ τιμὴ μεγάλη
Στὴν ἡμέρα τὴν γλυκειά.

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ

Ἑλληνόπαιδα γεναῖα
σηκωθεῖτε μὲ χαρὰ
τὴν γλυκεῖά μας τὴν Σημαία
ἀγκαλιᾶστε τὴ σφικτὰ.

0

Δώσατε σ' αὐτὴν μὲ πίστι
ἓναν ὄρκο μὲ τιμὴ
πῶς θὰ εἴσθε αἰωνίως
οἱ ἀκοίμητοι φρουροί.

Οἱ φρουροὶ τῆς Γενεᾶς μας
τῆς Τρανῆς τῆς ζηλευτῆς
ποῦ ἐπλάσθηκε μὲ Δόξα
μὲ τὴν Δόξα τῆς Τιμῆς.

Σηκωθεῖτε Πάλληκάρια
μὲ ζωὴ καὶ μὲ χαρὰ
Σέβας καὶ Τιμὴ μεγάλη
Στὴν Σημαία μας παιδιά.

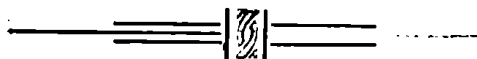

ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Μὲ τὰ δῶρα φορτωμένη
ἡ Πρωτοχρονιά χρυσὴ
μοίρασε καὶ πάλι φέτος
μὲ τὴν πιὸ τρανὴ εὐχὴ
Δῶρα Δόξης κι' εὐτυχίας
στῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιὰ
ποῦ ἀντίκρισαν μέ χάρι
τὴν γλυκεῖα πρωτοχρονιά.

Στὸν Μεγάλον Βασιλῆά μας
Στὸν Καλὸν μας Μεταξᾶ
ποῖα Δῶρα θὰ χαρίσῃ
ἡ γλυκεῖα Πρωτοχρονιά;
Τὴν Ἑλλάδα ἀνθισμένη
μὲ τὴν Νέα Γενεά
Καὶ εὐχὴ νὰ ζοῦν αἰῶνια
γιὰ τοῦ Ἕθνους τὴν χαρά.

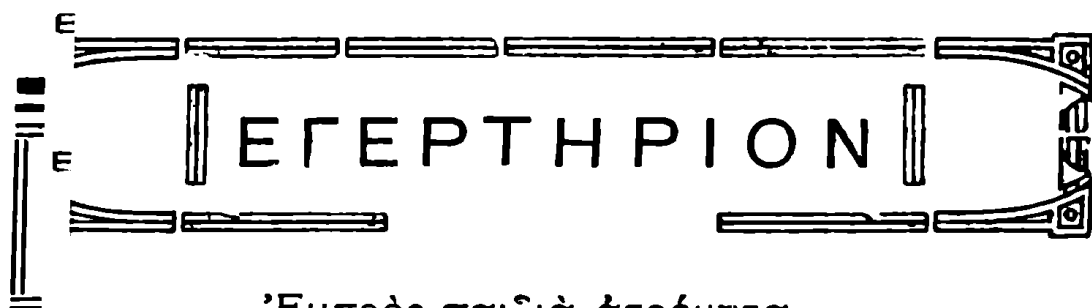
ΣΤΗΝ 4ΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἡλιοφώτιστη ἡμέρα
μὲ τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ
Πρόβαλε καὶ πάλι φέτος
μὲ ἓνα χρῶμα κυανοῦ
ἢ Τετάρτη ἢ Αὐγούστου
ἢ γιορτὴ τῆς λευθεριᾶς
ποῦ ἐνώνει τὴν Ἑλλάδα
ὁ Καλὸς μας Μεταξᾶς

Τὴν ἐνώνει μὲ ἀτσάλι
ἀδιάρρηκτο γερὰ
καὶ μ' ἀγάπη τὴν προσφέρει
εἰς τὰ ἴδια τῆς παιδιᾶ
ποῦ ἦσαν χρόνια χωρισμένα
ἀπ' τὴν Μάνα τὴν Τρανὴ
ἀπ' τὴ Μάνα τὴν Ἑλλάδα
ποῦ κι' ὁ ξένος τὴν ποθεῖ.

Ναὶ παιδιὰ χαρεῖτε τώρα
ἢ Ἑλλάδα μας θὰ ζῇ
ἢ Τετάρτη ἢ Αὐγούστου
τῆς χαρίζει μιὰ ζωὴ
ποῦ αἰώνια θὰ ζήσῃ
μὲ τὴ Νέα Γενεὰ
ἐνωμένη Δοξασμένη
μὲ Πατέρα Βασιλεῖα.

Ἐμπρὸς παιδιὰ ἀτρόμητα
παιδιὰ ἀνδριωμένα
Ἐμπρὸς ἀκολουθήσατε
Τῆς Δόξης τὴν Σημαία

—Ο—

Μὴ δειλιᾶτε Σεῖς παιδιὰ
ἐχθρὸν σᾶν ἀντικρῖστε
περήφανα ἀτρόμητα
ἔμπρὸς σ' αὐτὸν σταθεῖτε.

—Ο—

Νὰ δείξητε ποιά Γενεὰ
ἔχει ἐσᾶς γεννήση
ποὺ ὅλος ὁ κόσμος τὴν θωρεῖ
ὅταν τὴν συναντήση

—Ο—

Ἐμπρὸς παιδιὰ ἀτρόμητα
Βλαστοὶ τοῦ Εἰκοσιένα
ἔμπρὸς ἀκολουθήσατε
τὴν Δόξα ἐνωμένα

Ο ΠΟΘΟΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Μὲς τὰ χρυσὰ τὰ ὄνειρα
Νεότης πλαγιασμένη
ἓνα μήνυμα προσμένει
πιτὸν καλὸν μας Βασιληᾶ

—ο—

Μήνυμα νὰ ἐτοιμασθοῦμε
γιὰ ἓνα τόπο ἱερὸ
τόπο ποὺ εἶναι τὸ ὄνειρό μας
τὸ ὄνειρό μας τὸ τρανὸ

—ο—

Τὴν Σημαία τοῦ Σταυροῦ μας
νὰ ὕψωσωμεν μαζὺ
στῶν προγόνων μας τὴν χώρα
ποὺ ἡ Νεότης τὴν ποθεῖ

—ο—

Τὴν ποθεῖ ὅπως ποθοῦσε
κι' ἡ Παληὰ μας Γενεὰ
τῆς Ἑλλάδος μας ἡ Δόξα
νᾶναι πάντα Ἀγκαλιά.

—ο—

Μὲ ἐσένα ὦ Νεότης!
ὦ Νεότης ζηλευτὴ
ποῦσε καύχημα τοῦ Γένους
τῆς Πατρίδος ἡ ζωή.

—

ΤΑ ΨΗΛΑ ΙΔΑΝΙΚΑ

Ἀγκαλιασμένοι με τὴν Δόξα
με τὴν Δόξα τὴν παληὰ
ὁ Μεγάλος Βασιληᾶς μας
καὶ ὁ καλὸς ὁ Μεταξᾶς
ἄνοιξαν καινούργιο δρόμο
γιὰ τὴν Νέα Γενεὰ
γιὰ νὰ φέρουν πίσω πάλι
τὰ ψηλὰ ἰδανικά.

Νὰ τὰ φέρουν νὰ τὰ βλέπουν
Νεαρὲς αὐτὲς καρδιές
ποῦνε τὰ κλονάργια κείνων
πτές παλές τές γενεές
καὶ μ' αὐτὰ νὰ ἀναστυλώσουν
τὴν Ἑλληνικὴ πηγὴ
ποὺ γεννᾷ αἰώνια τώρα
τὴν φωνὴ τὴν Ἑθνικὴ.

Τὴν φωνὴ ποὺ λέγει σ' ὅλους
ἡ Ἑλλάδα μας θὰ ζῇ
ένωμένη Δοξασμένη
με χαρὰ καὶ με τιμὴ
κι' ἓνα ἀκόμη μᾶς θυμίζει
πῶς ἡ Ἑλλάδα μας παιδιὰ
πάντα ἦτο θρονιασμένη
στὰ ψηλὰ Ἰδανικά.

ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗΑ

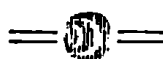
Όσα ρόδα μυρομένα
χώρα Ἑλληνικὸ γεννᾶ
ὅσα σμήνη τῶν ἀηδόνων
κελαϊδοῦνε χαροπὰ
καὶ ὅσα τέκνα τῶν Ἑλλήνων
ἔχουν Σένα Βασιληᾶ
Ὅλ' αὐτὰ εἰς τὴν Γιορτὴ σου
Στὴν Γιορτὴ Σου τὴν Σεπτὴ
Μὲ τραγούδια μὲ λουλούδια
Σὲ προσφέρουν μιὰ εὐχή.

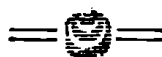
Μακροχρόνιος νὰ εἶσαι
τῶν Ἑλλήνων Βασιληᾶς
Τὸ διαμάντινο τὸ Στέμμα
τῆς Τρανῆς τῆς Γενεᾶς
ποὺ δοξάσθηκε αἰώνια
ἀπ' τὰ χρόνια τῆς Σκλαβιᾶς
Σεβαστὸ νὰ μείνη σ' ὅλους
Σεβαστὸ καὶ ἱερὸ
Καὶ μ' αὐτὸ νὰ εὐρεθοῦμαι
εἰς τὸ Κράτος τὸ Βυζαντινόν.

ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Στήν έορτή Σου σήμερα γλυκειά μας γαλανή
χίλια χιλιάδες χείλη Σέ 'Υμνοῦσι μέ Τιμή
Καί τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦν Βασιλεῖς καί
(Υπουργοί
καί μέ λαχτάρα σέ ποθοῦν ἀκόμα κι' ἄλλοι ἀ-
(δελφοί

Ναί γλυκειά γαλανομάτᾳ εἶσαι Σὺ παρηγοριά
εἶσαι Σύμβολο τῆς Νίκης στής 'Ελλάδος τᾶ παιδιᾶ
πού μέ Δόξα Σέ κρατᾶνε κι' ἔχουν ὅλα μιά χαρά
Γρήγορα νά Σέ 'Υψώσουν πάνω στήν 'ΑγιάΣοφια

Εἰς τήν χώρα τῶν Προγόνων Στήν 'Ελληνική μας Γῆ
ποῖος "Ελλην εἶν' ἐκεῖνος πού δέν θέλει νά σέ ἰδῇ
'Υψωμένη Δοξασμένη μέ χαρά καί μέ Τιμή;

Χαῖρε χαῖρε ὧς Σημαία
Σκέπε Μάναις καί παιδιᾶ
Σπᾶσε σίδερα τυράνων
σκόρπιζε ἐλευθεργιά.

ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ

Ποιὸ ὀρυχάλκινον Ἀγαλμα μὲ ἕναν Καβαλλάρη
πῶχει τὰ στήθη τὰ Ἐθνικὰ καὶ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι
Ὑψώθη στὴν Ἀθήνα μας στὴν Γῆ τοῦ Περικλέους
δίχως μηλιά νὰ μᾶς εἰπῇ δίχως πνοὴ νὰ φέρῃ;

= || =

Ποιὰ Δόξα καὶ ποιὸς θρίαμβος σταμάτησε μπροστά μας
καὶ μένα βλέμμα γελαστό ζεσταίνει τὴν καρδιά μας
ποὺ ἦταν χρόνια παγερὴ χρόνια βασανισμένη
καὶ μὲ καῖμό παράδερνε γιὰ νὰ τὸν περιμένῃ;

= || =

Ποιὸς Ἀετὸς φτερούγισε μὲ τὲς χρυσῆς φτερούγες
καὶ ἦρθε καὶ ἐκάθισε μπροστὰ στὴν Νεολαΐα
γιὰ νὰ γενῇ παράδειγμα τῆς Ἐθνικῆς τοῦ Ἀνδρείας
καὶ τῆς Τρανῆς κι' Ἱστορικῆς Αὐτοῦ Φιλοπατρίας;

= || =

Ποιὸ εἶν' Αὐτὸ τὸ Ὁμοίωμα τὸ τόσον Δοξασμένο
ποὺ προσκυνοῦν μ' εὐλάβεια μεγάλοι καὶ μικροὶ
καὶ δακρυσμένοι στέκονται στὰ πόδια τοῦ πεσμένοι
καὶ τοῦ ζητοῦν ν' ἀκούσουνε τὴν Ἐθνικὴ φωνή

= || =

Εἶναι τοῦ Κωνσταντίνου μας τὸ Ὁμοίωμα Αὐτὸ
ποὺ ἡ Πατρίς τὸ πρόσφερε στὴν Μάνα καὶ στὸ γυιό
Στὸ Γυιό Του ποὺ ἐλάμπρινε τὴν Δόξα τὴν δική Του
καὶ τὴν Πατρίδα ἔσωσε μὲ πόνον τῆς ψυχῆς Του.

ΣΤΗΝ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ ΜΑΣ

“Ενα κομμάτι τούρανου
Σταυρόλευκο σχισμένο
ξεπεταμένο ύψηλά
αίματοδοξασμένο
δίδει στὸν κάθε Ἕλληνα
μιὰ Τρανὴ Ἑλπίδα
πὼς θὲ νὰ βλέπη πάντοτε
Μεγάλη τὴν Πατρίδα

Πρὸ τῆς γλυκειᾶς Σου τῆς θωριᾶς
χιλιάδες γονατίζουν
Θεά μου Γαλανόλευκη
ποὺ ὅταν κυματίζουν
αἱ Δοξασμένες Σου πτυχές
τὸ Ἱερὸ πανί Σου
ποὺ μᾶς θυμίζουν πάντοτε
Τὴν Δόξα τῇ δικῇ Σου.

Σὺ ὦ! θεά μου λατρευτὴ
Παρηγοριὰ καὶ θάρρος
δίδει στὰ λεοντάρια Σου
ποὺ τὰ φοβᾶτ' ὁ χάρος
νὰ ἐκδικῶνται τὸν ἐχθὸν
ἂν τύχη καὶ θελήσῃ
Σένα Σημαία μου γλυκειά
Νὰ Σὲ ποδοπατήσῃ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ

Παλληκάργια τιμημένα
πούσθε δώ βαθεία στή Γῆ
σήμερα τὸ Ἔθνος ὅλο
μέ τὴν πένθιμη φωνή
ψάλλει τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη»
στήν Ἁγία Σας ψηχή.

• Στὴν ψυχὴ ποὺ φτερουγίζει
γύρω μας ἔδω σιμά
καὶ εἰς ὅλους μᾶς θυμίζει
μῖαν ἰδέα Ἱερὰ

Τὴν ἰδέα τῆς Θρησκείας
τῆς Πατρίδος τὴν τιμή,
ποὺ γι' αὐτὰ καὶ Σεῖς ἐνδόξως
πέσατε σ' αὐτὴν τὴν γῆ.

• Τὴν Μεγάλην μας Πατρίδα
ποὺ Τρανώσατε Ἑσεῖς
Μὲ τὸν Σστατηλάτη Ἐκείνον
μέ τὸ ὄναρ τῆς Φυλῆν
Σκηκωθεῖτε νά τὴν δῆτε
μέ τὴν Νέα Γενεά
πὼς τ' ἀμάραντα στεφάνια
καταθέτει
εἰς τοὺς τάφους Σας παιδιά.

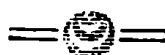
Κι' ἓναν Ὅρκον ὅλα δίδουν
πὼς θὰ γίνουν μαχηταὶ
τῆς Μεγάλης μας Πατρίδος
Ἀξιοὶ Ὑπερασπισταί.

Χαῖρε Σημαία Γαλανή
 Σημαία Δοξασμένη
 ἀπ' τὸ Θεὸ εἶναι γραφτὸ
 Νὰ εἶσαι ὑψωμένη
 στὰ Κάστρα μας τὰ Ἑθνικά
 Στὰ κάστρα ποὺ θυμίζουν
 Τὰ χρόνια κεῖνα τῆς σκλαβιάς
 ποὺ τώρα σ' ἀντικρύνουν.

ΣΤΗΝ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ν νύμφη πάλι πρόβαλες μέ γαλανὰ ντυμένη
 Καὶ ἀναγέννησι σκορπᾶς ὧς μέρα Δοξασμένη
 Σ' ὅλα τὰ λεβεντόπαιδα στὰ ἀνδρεῖα πάληκάρια
 ποὺ γιὰ Πατρίδα καὶ Σταυρὸν ὁρμοῦν σὰν λε-
 (οντάρια.

ν σήμερα στὰ Γιάννενα στὰ Γιάννενα κεῖ πέρα
 πόσα κορμιὰ λεβέντικα κυλίστηκα στὸ αἶμα
 γιὰ νὰ κηρύξουν λευθεριά σημαία νὰ ὑψώσουν
 καὶ εἰς τὴν Μάνα τὴν Τρανὰ τὰ Γιάννενα νὰ
 (δώσουν.

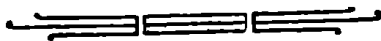

ν σήμερα στὰ Γιάννενα πόσα ὀρφανὰ θρηνοῦσαν
 καὶ πόσες μάνες δυστυχεῖς τὰ τέκνα τους τυ-
 (ροῦσαν
 νεκρά καὶ αἱματόβρεκτα νὰ πίπτουν ἀπ' τὰ βόλι
 στὸ χῶμα τὸ Ἑλληνικὸ ποὺ τὸ ζηλεύουν ὅλοι.

Πέφτουν παιδιὰ τὰ Γιάννενα στήν Μητρική ἀγκάλη
ἐλευθεριὰ ὀλόχρυση στὰ Γιάννενα προβάλει
καί ἡ Σημαία τοῦ Σταυροῦ ὑψώνεται μέ χάρι
• Σάν σήμερα στὰ Γιάννενα τὸ εὖανδρο καμάρι.

Τιμήσατε γιορτάσατε τὴν σημερινὴ ἡμέρα
τὸν ὀβολόν σας δώσατε σὲ χήρα μιὰ μητέρα
καί στεφανώσατε παιδιὰ μέ ἀμάραντα στεφάνια
τοὺς τάφους ποὺ ἀγκάλιασαν γεναῖα παληκάρια.

Σταυραετοὶ περήφανοι	14-
Ἡρώες ζηλευμένοι	14
ἀπ' τὴν Τρανὴ Ἀνδρεία Σας	
καθένας περιμένει	18:
νὰ πᾶτε τὸν Ἑλληνισμό	
σ' ἀνατολὴ καὶ Δύση	18
καὶ ἡ Σημαία τοῦ Σταυροῦ	
καὶ κεῖ νὰ κυματίσῃ.	18-

Ο

Ζῆτε παιδιὰ μας ἔνδοξα	17-
Ζῆτε, αἰώνια Ζῆτε	16
κι' ἀπ' ὅλους μας πιὸ ψηλὰ	
περήφανα σταθεῖτε	14
νὰ φθᾶστε ἀελλόποδες	
μιὰ ὥρα πιὸ μπροστὰ	
στὸν τόπον τῶν ὀνείρων μας	141
μέ τὸν καλὸν μας Βασιλεῖα	

Ο

Τότε τὸν θρόνον τὸν παλῶν	
νὰ στῆστε τῶν Ἑλλήνων	5
καὶ νὰ ὑψώσητε σ' Αὐτὸν	
τοῦ Ἔθνους μας τὸν Κρίνον	
Τὸν γιὸ τοῦ Κωνσταντίνου μας	
τοῦ Στρατηλάτου Ἐκείνου	
ποῦ ἦτανε Διάδοχος	
τοῦ Πάλαι Κωνταντίνου.	

